

“TĪĢEĻI”, KO PIEDZĪVOJAM

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1Pēt 4:12–19, 1Pēt 5:8–11, Rm 1:21–32, Jer 9:7–16, 2kor 12:7–10.

ATMIŅAS PANTS:

“Mīļie, nebrīnieties par bēdu karstumu jūsu vidū, kas nāk jums par pārbaudījumu, it kā jums notiktu kaut kas neparasts. Bet, tā kā nu jums ir daļa pie Kristus ciešanām, priecājieties, lai jūs arī, Viņam godībā parādoties, varētu liksmoties un priecāties” (1Pēt 4:12, 13)

Kīmijas laboratorijās bieži dažādus materiālus ieliek nelielā konteinerā un karsē līdz galējai temperatūrai. Konteineram kļūstot karstākam, materiāls vai nu kūst, izčūkst, sprakšļ vai spoži deg, atkarībā no sastāva. Šo konteineru sauc par tīģeli. “Tīģelis” angļu valodas vārdnīcā ir definēts kā (1) trauks, ko izmanto kādas vielas, kas prasa augstu temperatūru, kausēšanai, (2) smags pārbaudījums, (3) vieta vai situācija, kurā mijiedarbojas koncentrēti spēki, lai panāktu pārmaiņas vai attīstību.

Šīs definīcijas arī dod mums noderīgu ieskatu tajā, kas notiek mūsu garīgajā dzīvē. Šajā nedēļā izgaismosim dažus iemeslus, kāpēc mēs varam pēkšņi atrasties zem spiediena un piedzīvot pārbaudījumus vietās, kurās apstākļi liek mums mainīties, attīstīties un piedzīvot rakstura izaugsmi. Tas palīdzēs mums apzināties, ko Dievs dara mūsu dzīvē, lai tad, kad mēs nonāksim “tīģelī”, mēs zinātu, kā reaģēt.

NEDĒĻAS KOPSKATS:

Kādi ir iemesli grūtajiem brīžiem, ko mēs savā dzīvē piedzīvojam?

Iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 9. jūlijā.

Pārsteigumi

“Mīļie, nebrīnāties par bēdu karstumu jūsu vidū, kas nāk jums par pārbaudījumu, it kā jums notiktu kaut kas neparasts” (1Pēt 4:12)

Pārsteigumi – sāpīgi pārsteigumi – nāk daudzos veidos. Kāda mašīna izbrauc tev priekšā uz ceļa. Pēkšņi saņem ziņu, ka esi zaudējis darbu. Medicīnas testi nes tev negaidītas sliktas ziņas. Tevi piekrāpj kāds, ko tu mīlēji, kamēr tu domāji, ka arī šis cilvēks tevi mīl. Lai arī cik sāpīgas ir sāpes, tās vienmēr ir īpaši sāpīgas, ja tās pārsteidz nesagatavotu.

Šajā nedēļā mēs aplūkosim dažus specifiskus sāpīgu situāciju jeb “tīģeļu” veidus, kuriem nevajadzētu mūs pārsteigt.

Sākumā atgriezīsimies pie 1Pēt 4:12. Grieķu vārds “pārsteigums” 1Pēt 4:12 nozīmē būt “tālam” vai “svešam”. Pēteris aicina lasītājus neiekrist slazdā, domājot, ka “bēdu karstums” jeb pārbaudījumi ir sveši kristieša dzīvē. Drīzāk tie jāuzskata par normāliem – tie var notikt un mums pat vajadzētu tos gaidīt.

Vārds, kas tulkots kā “bēdu karstums”, ir kopā ar citu grieķu vārdu, un tas nozīmē “degšana”. Citās vietās tas tulkots kā “ceplis”. Šī ciešanu pieredzi savas ticības dēļ līdz ar to var uzskatīt par “kausēšanas procesu”.

Izlasi 1Pēt 4:12–19. Kāda ir Pētera vēsts? _____

Daudzi no mums ir pārsteigti par ciešanām, jo mēs bieži pārāk vienkāršojam kristieša pieredzi. Mēs zinām, ka ir divas puses – Dievs, kas ir labs, un sātans, kas ir ļauns. Bet mēs bieži automātiski sametam visu, ko sajūtam kā labu, Dieva “kastē”, un visu, ko sajūtam kā sliktu, sātana “kastē”. Bet dzīve nav tik vienkārša. Mēs nevaram uz savu jūtu pamata izlemt, kas ir no Dieva un kas no sātana. Dažreiz staigāšana ar Dievu var būt izaicinoša un grūta, kamēr sekošana sātanam var šķietami nest lielu atalgojumu. Ījabs, kas bija taisns, bet tomēr piedzīvoja ciešanas, ilustrē to ar jautājumu Dievam: “Kāpēc bezdievīgie paliek dzīvi, top veci un pieņemas pat vareni spēkā?” (Īj 21:7)

Pēteris runā par pārbaudījumiem, kas ir sekas tam, ka esam nostājušies Kristus pusē.

Bet ir arī citi iemesli, kāpēc mēs piedzīvojam pārbaudījumus. Kā 1Pēt 4:12–19 var palīdzēt tev iejūtīgi paskaidrot draugam, kāpēc nevajadzētu būt pārsteigtiem par sāpīgiem pārbaudījumiem? _____

Sātana tīģeļi

“Esiet skaidrā prātā, esiet modri! Jūsu pretinieks velns staigā apkārt kā lauva rūkdams un meklē, ko tas varētu aprīt” (1Pēt 5:8)

Izlasi augstāk citēto pantu. Kāda ir tajā ietvertā vēsts mums? Jautā sev: “Cik nopietni es uztveru šos vārdus?” Ko tu dari savā dzīvē, kas parāda, vai tu pret tiem izturies nopietni? _____

Vai esi kādreiz vērojis izsalkušu lauvu? Tāds zvērs var noķert un apēst jebko, ko vēlas. Pēteris brīdina, ka sātans staigā apkārt tieši tāpat. Paskatoties apkārt, mēs varam redzēt sekas viņa vēlmei nogalināt. Nāve, ciešanas un morāles un vērtību sagrozīšana un sabojāšana ir atrodama visapkārt. Mēs nevaram neredzēt sātana darbu.

Izlasi 1Pēt 5:8–11. Kā kristiešiem vajadzētu reaģēt uz sātana klejošanu? _____

Ko Dievs apsola tiem, kas cieš? (1Pēt 5:10) _____

Pēteris šos vārdus velta tam, kā reaģēt uz sātana uzbrukumiem kristīgajai ticībai. Bet, kā mēs jau minējām, sātans darbojas daudzus un dažādus veidos. Un, lai gan mums ir jāapzinās sava ienaidnieka realitāte un spēks, mēs nedrīkstam kļūt mazdūšīgi, jo mums vienmēr ir jāatceras, ka Jēzus ir sakāvis sātanu, ka sātans ir sakauts ienaidnieks un ka tik ilgi, kamēr mēs paliksim savienoti ar Jēzu, kamēr mēs pieķersimies Viņam ticībā, mēs nekad netiksim sakauti. Krusta dēļ Kristus uzvara ir mūsu uzvara.

Padomā, kādos vēl veidos sātans rada sāpes. Kā 1Pēt 5:8–11 lasīšana palīdz mums tikt galā ar ciešanām, ko mēs piedzīvojam tāpēc, ka dzīvojam grēcīgā pasaulē, kuru posta sātans? _____

Grēka tīģeļi

“Jo Dieva dusmība no debesīm parādās pār visu cilvēku bezdievību un netaisnību, kas savā netaisnībā apslāpē patiesību” (Rm 1:18)

Visam, ko mēs darām, ir sekas. Ja tu stāvi karstā saulē ar saldējumu rokās, tas noteikti izkusīs. Sekas un cēloņi vienmēr darbojas kopā. Lai arī cik izmisīgi mēs gribētu, lai mūsu dzīvē viss būtu citādi, tieši tāpat ir ar grēku. Tam vienmēr ir sekas. Nav tā, ka Dievs sēž debesīs un domā, ko briesmīgu viņš varētu izdarīt cilvēkiem, kas grēko. Nē, grēkam pašam par sevi ir savas sekas.

Problēma ir tāda, ka mēs bieži domājam, ka varam kaut kā pārspēt Dievu viltībā un grēkot, nepiedzīvojot sekas. Tā nekad nenotiek. Pāvils ļoti skaidri pasaka, ka grēkošanai ir sekas ne tikai mūžībā, bet arī sāpīgas un mokošas sekas tagad.

Rm 1:21–32 Pāvils apraksta procesu, kā cilvēki kļūst grēkā, un šo grēku sekas. Izlasi šos pantus uzmanīgi un ar lūgšanām un apkopo būtiskāko, ko Pāvils pasaka, īpaši pievērsoties grēka pakāpēm un sekām. _____

Dažus pantus iepriekš Pāvils apraksta šīs sekas kā “Dieva dusmību” (Rm 1:18). Dieva dusmas šajā pantā ir vienkārši tas, ka Dievs ļauj cilvēkiem pļaut to, ko viņi sēj. Pat kristiešu dzīvē Dievs ne vienmēr iejaucas nekavējoties, lai atņemtu sāpes, kuru sekas ir mūsu pašu rīcība. Bieži Viņš ļauj mums piedzīvot savas rīcības sekas, lai mēs saprastu, cik dziļi kaitējošs un uzbrūkošs ir mūsu grēks.

Mēs esam pārdomājuši, kādas sekas ir Dieva morāles likumu pārkāpšanai. Bet kā ir ar Dieva veselības likumu pārkāpšanu? Mūsu ķermenis ir Dieva mājoklis. Ja mēs darām pāri savam ķermenim, neēdot veselīgi vai neesot fiziski aktīvi, vai arī ja mēs regulāri pārstrādājamies, tas arī ir grēks pret Dievu. Tam ir sekas, kas var radīt “tīģeļus” apstākļus.

Vai tu savā dzīvē esi pļāvis tūlītējas sava grēka sekas? Kādas mācības tu esi apguvis? Kādas izmaiņas tev jāveic, lai nepiedzīvotu kaut ko līdzīgu vēlreiz? _____

Šķīstīšanas tīģelis

“Tādēļ Tas Kungs Cebaots arī saka: ‘Redzi, Es tos kausēšu un dzidrināšu! Jo ko Es citu lai daru ar Savas tautas meitu?’” (Jer 9:6)

“Ja Dieva Gars ienes tavā prātā Kunga vārdu, kas tevi ievaino, tu vari būt drošs, ka tevi ir kaut kas, ko Viņš grib ievainot līdz pat nāvei.” (Oswald Chambers “My Utmost for His Highest” (Uhrichsville, OH: Barbour & Company, Inc., 1963), p. 271.)

Kā tu saproti augstāk citēto Bībeles pantu un citātu? Kāda ir bijusi tava pieredze ar sāpēm, kas saistītas ar šķīstīšanas procesu? _____

Izlasi Jer 9:6–16. Dievs saka, ka viņš “kausēs un dzidrinās” Jūdu un Jeruzalemi (Jer 9:6). Kādus divus iemeslus Dievs tam min? (Jer 9:13, 14). Kā notiks attīrīšana? (Jer 9:15, 16).

Dieva kausēšana un dzidrināšana ietvēra drastisku rīcību. Var būt trīs iemesli, kāpēc kausēšana un dzidrināšana var likties kā “tīģelis”. Pirmkārt, mēs piedzīvojam sāpes, kad Dievs ļauj apstākļiem mūsu grēku nolikt uzmanības centrā. Mazliet vēlāk Jeremija nelaimīgs raksta: “Plēšas gan pūta, bet no uguns iznāca tikai alva; kausētājs bija velti kausējis, sārņi nebija ļāvušies sevi atšķirt.” (Jer 6:29) Tādējādi reizēm ir vajadzīga drastiska rīcība, lai pievērstu mūsu uzmanību. Otrkārt, mēs piedzīvojam mokas, izjūtot ciešanas par grēku, ko mēs tagad skaidri redzam. Treškārt, mēs piedzīvojam frustrāciju, cenšoties dzīvot citādi. Var būt neērti un grūti uz visiem laikiem atbrīvoties no tā, kas veidojis lielu daļu mūsu dzīves.

Padomā par grēkiem, ar kuriem tu cīnies. Ja Dievs tevi “kausētu un dzidrinātu” šodien, kā Viņš to darītu? Ko tu varētu darīt jau tagad, pirms Dievs izvēlas spert drastiskus soļus tavā dzīvē, kā Viņš to darīja ar Israēlu? _____

Brieduma tīģeļi

“Lai es nepaaugstinātos īpašo atklāsmju dēļ, man ir dots dzelonis miesā, sātana eņģelis, lai tas sistu mani, ka netopu iedomīgs” (2kor 12:7)

Ir liela atšķirība starp zaru izgriešanu un nociršanu. Mēs nocērtam augus, kurus vairs nevēlamies. Mēs izgriežam zarus augiem, ko gribam attīstīt par auglīgākiem. Tomēr abi procesi ietver asu nazi. Patiešām, dažkārt tiek izgrieztas daudzas auga daļas, kas jaunam dārzniekam var izskatīties pēc tā iznīcināšanas. Garīgā kontekstā Brūss Vilkinsons raksta: “Vai jūs lūdzat Dieva bagātīgas svētības un lūdzat, lai Viņš dara jūs līdzīgākus Viņa Dēlam? Ja jūsu atbilde ir jā, tad jūs lūdzat viņam dzirkles.” (Bruce Wilkinson “Secrets of the Vine” (Sisters, OR: Multnomah Publishers, Inc., 2001), p. 60.)

Cilvēki prāto, ko Pāvils patiesībā ir domājis ar “dzelonis miesā” (2kor 12:7). Idejas ir visdažādākās – sākot ar to, ka Pāvilam bija pastāvīgi uzbrukumi no ienaidniekiem līdz pat runas grūtībām. Šķiet, ka patiesībā tās bija problēmas ar redzi (sk. Elenas Vaitas komentāru “The SDA Bible Commentary, 6. sēj., 1107. lpp.). Pārsteidzošā kārtā Pāvils uzskatīja, ka šis “dzelonis” viņam ir “dots”.

Kā tu domā, ko Pāvils domāja ar “man ir dots”? Kas viņam to iedeva? Kā Dievs bija spējīgs izmantot to Pāvilam par labu? _____

Ievēro, ka Pāvila “dzelonim” bija noteikts nolūks – “lai es nepaaugstinātos” (2kor 12:7). Tas nebija kāda īpaša grēka dēļ, ko viņš būtu izdarījis, bet lai pasargātu viņu no grēkošanas nākotnē. Pāvils atzina, ka pēc dabas viņam bija vājība grēkot un ka šis “dzelonis” varēja no tā pasargāt.

Izlasi 2kor 12:7–10. Kā Pāvils tiek galā ar šo “dzelonis”? Vai tu domā, ka Pāvila vājumam bija vēl kādas citas garīgās svētības? Kā veids, kā Pāvils reaģēja, var palīdzēt tev tikt galā ar ērkšķiem, kas tev ir jānes? _____

Kādos veidos Dieva domas par tavu garīgo attīstību var būt ļoti atšķirīgas no tavām pašā domām? Padomā par tām dzīves jomām, kurās tev ir jāklūst auglīgākam taisnībā. Kādas garīgas īpašības tu gribētu lūgt Dievam attīstīt tevī caur Viņa “zaru izgriešanu”? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Izlasi Elenas Vaitas rakstu “Effectual Prayer” žurnālā “Signs of the Times” (1903. gada 18. nov.), Elenas Vaitas komentāru “The SDA Bible Commentary” (4. sēj., 1182. lpp.) un grāmatā “My Life Today” nodaļu “God Permits Trial and Affliction to Purify Me” (92. lpp.).

“Viņš, kurš lasa cilvēku sirdis, pazīst viņu raksturus labāk, nekā viņi paši tos pazīst. Viņš redz, ka dažiem ir stiprās un vājās vietas, kas, pareizi virzītas, var tikt izmantotas, lai virzītu uz priekšu Viņa darbu. Savā aizgādībā Viņš ievieš šos cilvēkus atšķirīgās pozīcijās un dažādos apstākļos, lai viņi varētu atklāt savus rakstura trūkumus, kas bija apslēpti viņu zināšanai. Viņš dod viņiem iespēju izlabot šos trūkumus un sagatavoties kalpošanai Viņam. Bieži Viņš ļauj viņiem uzbrukt nelaimju ugunīm, lai viņi tiktu šķīstīti.” (Elena Vaita “Kristus dziedinošā kalpošana”, 471. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Var patiešām būt grūti pļaut savu grēku sekas. “Vai es kādreiz spēšu atkal būt taisns Dieva priekšā?” mēs jautājam. Kādus apsoliņumus Dievs izsaka, lai iedrošinātu mūs izturēt šādos brīžos un nepadoties? (Izlasiet, ko Pāvils raksta vēlāk Rm 5:1–11.) Ko tu varētu teikt cilvēkam, kas uzdod tev šo jautājumu?

2. Ko Elena Vaita domāja ar “Viņa aizgādību”? Kā tas darbojas? Kā tu vari zināt, ka kaut kas notiek Dieva aizgādībā? Kādi Dieva “aizgādības” darbi ir ievēduši tevi dzīves pārbaudījumos? Grupā pārrunājiet, ko jūs esat iemācījušies šajā laikā. Kā tu varētu palīdzēt cilvēkam, kas šaubās, vai kāds notikums patiešām ir “Viņa aizgādība”?

3. Ja tu zini kādu, kas šobrīd piedzīvo smagus pārbaudījumus, vai ir kāda nozīme tam, kas tos izsaucis? Tas ir, kā tev vajadzētu reaģēt uz cilvēku un uz viņa ciešanām, neskatoties uz to, kas tās radījis?

4. Kāds jauns kristietis, kas dzīvoja Dienvidamerikā, piedzīvoja smagus pārbaudījumus. Kad tie bija beigušies, viņš devās uz Eiropu un vēlāk kādam teica: “Es savu līķi atstāju Dienvidamerikā.” Ko tas nozīmē? Kāpēc mums visiem kaut kādā ziņā vajadzētu kaut kur atstāt savu līķi?

5. Grupā izplānojiet došanos uz kādu slīmnīcu vai citu vietu, kur jūs varētu palīdzēt, mierināt un iepriecināt tos, kas kaut kāda iemesla dēļ atrodas “tīģelī”!